

Krystyna Sierocka

"Lewar". 1933-1936. (Zarys monograficzny), Krzysztof Woźniakowski, "Rocznik Komisji Historycznoliterackiej" XIII (1975) : [recenzja]

Biuletyn Polonistyczny 19/1 (59), 233

1976

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

(II) WOŹNIAKOWSKI Krzysztof: "Lewar" 1933-1936. (Zarys monograficzny). "Rocznik Komisji Historycznoliterackiej" XIII, 1975, s. 161-187.

Autor sytuuje pismo, które poświęcone było prawie całkowicie ówczesnej bieżącej krytyce literackiej, w ciągu lewicowych i komunistycznych czasopism literackich okresu, traktując je jako łącznik między tego typu prasą lat dwudziestych i trzydziestych. Ukazuje jego wewnętrzne przemiany w planie politycznym, organizacyjnym i krytycznoliterackim (daje wiele nieznanych informacji o składach kolejnych redakcji). W związku z tym wyróżnia trzy okresy. W pierwszym, najdłuższym (do lutego 1935 r.) pismo, będące wówczas dwutygodnikiem, charakteryzowało się sekciarstwem, lewactwem, zaś w dziedzinie krytyki literackiej wulgarnym socjologizmem. W drugim, jako miesięcznik, wiązało się coraz silniej z kształtującym się i umacniającym Frontem Ludowym. W okresie trzecim (bardzo krótkim, ukazał się wówczas tylko jeden zeszyt) angażowało się w akcję rozszerzania Frontu Ludowego.

BP/59/95

K.S.

(II) ZAKRZEWSKI Bogdan: Koneksje artystyczne Fredrów. "Acta Universitatis Wratislaviensis" nr 200, Prace Literackie XV, Wrocław 1973, s. 117-137.

Rozprawa przynosi informacje zaczerpnięte przede wszystkim z nieznanej dotąd korespondencji Aleksandra Fredry i jego najbliższej rodziny oraz z drukowanych wspomnień jego córki Zofii z Fredrów Szeptyckiej (Wrocław 1967) i wnuczki Marii z Fredrów Szembekowej (Lwów 1927). Ponadto autor przytacza fragmenty nie drukowanych wspomnień rodzinnych umieszczonych później w książce "Fredro i Fredrusie" (Wrocław 1974). Zainteresowania sztukami plastycznymi były szczególnie kulturowane w rodzinie Fredrów. Aleksander Fredro został ukazany jako kolekcjoner dzieł sztuki, przyjaciel znanych malarzy, budowniczy pałacu w Beńkowej Wiszni i dworu w Przyłbicach oraz autor "Obrazów książąt i królów polskich" i 45 "Portretów osób, które znałem osobiście".

BP/59/96

H.G.